

Arrest

nr. 225 580 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 2 april 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Albanees staatsburger te zijn. U bent geboren in X. Toen u in het zevende à achtste leerjaar zat, verhuisde u naar Shiak in Durrës. Voor uw huwelijk werkte u in een borduuratelier. U trouwde met D. N. (...). Jullie kregen samen drie kinderen: A. (...), B. (...) en F. (...). Sinds hij zeven jaar was, heeft A. (...) (O.V. (...)) epilepsie. Uw man was gewelddadig en dronk veel en u had niet altijd de kans om uw zoon naar het ziekenhuis te brengen. Soms wilde men u in het ziekenhuis niet helpen en vroeg men u geld. Uw financiële situatie was erg moeilijk. Uw man overleed op 24 juni 2016 ten gevolge van gezondheidsproblemen. Sinds het overlijden van uw man is het huis waarin jullie samen woonden in Shiak van u. Dit huis was reeds eerder voorwerp van discussie binnen uw schoonfamilie. Vijf dagen na

de dood van uw man, benaderde uw schoonbroer A'. (...) u en zei hij u om uw zoon naar een psychiatrische instelling te brengen. Hierop ging u naar Tirana waar u voor het ziekenhuis om hulp riep omdat u niet wilde dat uw zoon in een psychiatrische instelling opgenomen werd. Uw zoon kreeg er een aanval en uiteindelijk kreeg u hulp van een dokter die u zei dat uw zoon slechts epilepsie heeft en niet naar een instelling moet. Toen u terug thuis kwam, vroegen uw schoonbroer A'. (...) en enkele andere leden van uw schoonfamilie u wat u weer thuis deed, waarna uw zoon opnieuw een aanval kreeg. A'. (...) kwam later terug en wilde het met u hebben over de grenzen van uw huis, dat naast het zijne gelegen is. U liet duidelijk verstaan dat uw huis en uw grond van u waren. In de winter, zes à zeven maanden na de dood van uw man, kwam u terug van het ziekenhuis en zag u dat A'. (...) een opening in de muur gemaakt had, waardoor hij gemakkelijk bij jullie binnen kon geraken. Uw zoon ging naar de politie. Ze blokkeerden de opening en er werd afgesproken dat deze weer dicht gemaakt diende te worden. Op een dag, toen u terugkwam van het ziekenhuis, zag u dat er een deur gemaakt was op de plaats waar de opening was. U diende hiervoor een klacht in bij de politie. Er vond ook een diefstal plaats in deze periode. Uw zoon werd ook vaak gepest door uw schoonfamilie, die hem uitlachten omwille van zijn ziekte. A'. (...) sloeg uw zoon en bedreigde jullie met de dood. Hij ging zelfs naar Dürres om ook uw dochter met de dood te bedreigen. Hij belde ook naar uw andere dochter en zei ook aan haar dat hij jullie allemaal zou laten verdwijnen. U ging daarop naar de politie om een klacht in te dienen. Nadien kwamen uw schoonbroer en schoonzus nogmaals langs om jullie al dreigend het huis te doen verlaten. In tegenstelling tot hun eis in te willigen, trok u opnieuw naar de politie. De politie wou weliswaar dat uw schoonzus u aanvaardde, maar u vreest uw schoonfamilie omdat die de politie betaalt en ook banden heeft met de mafia.

U verliet Albanië samen met A. (...) en jullie maakten per minibus een reis van ongeveer twee dagen naar België, waar jullie aankwamen op 30 september 2018 en een verzoek om internationale bescherming indienden op 12 oktober 2018.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat u en uw zoon gedood zullen worden door uw schoonfamilie. Eveneens haalt u economische problemen en de medische problemen van uw zoon aan als reden waarom u niet terug kunt naar Albanië. U haalt ook corruptie in de gezondheidszorg aan in Albanië.

In het kader van jullie verzoek om internationale bescherming leggen u en A. (...) de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (origineel), uw paspoort (origineel), de identiteitskaart van A. (...) (origineel), het paspoort van A. (...) (origineel), een familiecertificaat (kopie), het doods-certificaat van uw echtgenoot (kopie) en een stapel medische documenten van A. (...) (kopies) waaronder: voorschriften, documenten inzake medische afspraken voor A. (...), een document inzake de technische neurologische onderzoeken van A. (...), een attest inzake de hospitalisatie van A. (...) en documenten over de medicatie van A. (...). Uw advocate stuurde op 29 december 2018 een brief waarin ze stelt dat A. (...) niet in staat is eigen verklaringen af te leggen. Ook stuurde uw advocate op 30 januari 2019 een antwoord op de vraag om inlichtingen van het CGVS van 15 januari 2019 waarin werd gevraagd aan A. (...) wat hij vreest bij terugkeer naar Albanië.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u psychologische problemen heeft (CGVS S. D. (...) d.d. 22 november 2018 (CGVS 1), p. 4, 16). U geeft aan dat u zich geladen voelt en slecht slaapt (CGVS 1, p. 4) en dat u psychisch kapot bent (CGVS 1, p. 16).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd aangegeven dat u mocht aangeven als u een extra pauze nodig had of als er een probleem was (CGVS 1, p. 2,3, CGVS S. D. (...) d.d. 3 januari 2019 (CGVS 2), p. 3). Verder werd er regelmatig gepolst of u zich goed genoeg voelde om het gesprek verder te zetten (CGVS 1, p. 4, 8, 11; CGVS 2, p. 3, 13) en werden er pauzes ingebouwd. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud dat met u plaatsvond werd u onwel en werd er een ambulance voorzien (CGVS 1, p. 17, 18). Er moet ook opgemerkt worden dat u nalaat uw psychologische problemen te staven met een medisch attest.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep). U vreest dat u het bij terugkeer naar Albanië opnieuw aan de stok zal krijgen met uw schoonfamilie, die A. (...) en u reeds met de dood bedreigden (CGVS 1, p. 15) en jullie huis willen innemen (CGVS 1, p. 3, 13). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de door u aangehaalde problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie heeft u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald waaruit kan blijken dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een terugkeer naar Albanië in het geval van eventuele toekomstige problemen met uw schoonfamilie zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige nationale autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (vragenlijst d.d. 17 oktober 2018, p. 2), en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u of uw zoon sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gevraagd naar indicaties dat de autoriteiten u en uw zoon niet zouden helpen als jullie in de toekomst problemen zouden hebben met uw schoonfamilie, stelt u dat er sprake is van corruptie (CGSV 2, p. 13). U brengt ook ter sprake dat uw schoonfamilie connecties heeft met de maffia (CGVS 2, p. 11, 12). Dat u en uw zoon om deze redenen geen bescherming zouden kunnen genieten, wordt echter tegengesproken door de feiten waaruit blijkt dat de politie reeds meermaals optrad in jullie belang. Zo stelt u dat de politie tien à twintig keer tussenkwam bij ruzies tussen uw man en A'. (...), uw schoonbroer (CGVS 2, p. 6). Ook toen er, ongevraagd, een opening gemaakt werd in uw huis door uw schoonfamilie, kwam de politie tussen (CGVS 2, p. 6). U stelt dat u een klacht indiende (CGVS 2, p. 7). Volgens u kwam de politie ter plaatse, blokkeerde ze de opening en droeg ze A'. (...) op om opnieuw een muur te plaatsen (CGVS 2, p. 6, 7). Toen A'. (...) een deur plaatste in plaats van een muur, diende u opnieuw een klacht in. De politie kwam opnieuw ter plaatse en A'. (...) werd ondervraagd (CGVS 2, p. 7, 8). U geeft aan dat er hierna door de politie geen stappen meer ondernomen werden (CGVS 2, p. 8). Louter uit het feit dat A'. (...) niet vervolgd werd kan echter niet besloten worden tot onwil van de autoriteiten. U geeft overigens zelf aan dat u verder geen andere stappen ondernomen heeft om die deur in uw huis weg te doen (CGVS 2, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt evenzeer dat de politie ter plaatse kwam toen er een diefstal gebeurde in de periode dat de deur geplaatst werd en er ijzeren staven en werkmateriaal gestolen werd (CGVS 2, p. 8). Louter het feit dat de politie geen verder onderzoek instelde, kan wederom niet gelijkgesteld worden met onwil van de politie. Bovendien stelt u dat de politie nog een tweetal keer tussenkwam toen A. (...) beledigd werd door uw schoonfamilie omwille van zijn ziekte (CGVS 2, p. 9). Volledigheidshalve dient ook nog opgemerkt te worden dat u aanhaalde dat u de politie enkele keren contacteerde maar dat ze niet kwamen (CGVS 2, p. 10). Meermaals gevraagd naar voorbeelden hiervan, verwijst u telkens naar situaties waarbij de politie uiteindelijk wel tussenkwam of waarbij blijkt dat u de politie zelf niet contacteerde. Zo haalt u een incident aan waarbij uw zoon geslagen werd door uw schoonbroer, maar geeft u uiteindelijk toe dat u uit schrik de politie niet contacteerde (CGVS 2, p. 10). Ook haalt u het weggelooptgedrag van uw zoon aan, maar stelt u uiteindelijk dat de politie toch mee naar hem zocht (CGVS 2, p. 11). Ook bij een incident met uw schoonvader dat u aanhaalt, stelt u dat de politie uiteindelijk tussenkwam nadat u hen belde (CGVS 2, p. 11). Er kan dan ook geconcludeerd worden dat uw stelling dat de politie niet tussenkwam slechts een blote bewering is die niet door de feiten gestaafd wordt.

U haalt ook corruptie aan als reden waarom de politie u in de toekomst niet zal kunnen beschermen (CGVS 2, p. 13). In dit verband stipte u onder meer aan dat uw echtgenoot, toen hij nog leefde, eens ziek werd vastgehouden terwijl uw schoonbroer mocht beschikken. Ook zou uw schoonbroer zelf gezegd hebben dat hij de politie omkocht (CGVS 2, p. 13-14). U heeft echter geen poging ondernomen om dit wangedrag van één of meerdere individuele agenten aan te klagen – nochtans blijkt dit, zoals uit de hieronder geciteerde informatie blijkt, mogelijk te zijn (CGVS 2, p. 14). Dat niemand naar u zou luisteren en dat u in Albanië nergens terecht kunt omdat ze allemaal corrupt zijn, kan dan ook niet weerhouden worden als geldige reden waarom u deze beweerde corruptie niet aangekaart heeft (CGVS 2, p. 14). Dat uw schoonfamilie zegt dat jullie de hulp van de politie niet mogen invoeren en jullie bedreigden (CGVS 2, p. 8, 20), is geen afdoende reden om de politie niet te contacteren. Als de autoriteiten niet op de hoogte gesteld worden van bepaalde feiten, kunnen ze er vanzelfsprekend niet tegen optreden.

Gevraagd naar indicaties dat de bescherming van u en uw zoon door de politie beïnvloed kan worden door de maffia, zegt u dat als de sterkste van Shiak iets zegt, niemand hem durft tegenspreken (CGVS 2, p. 12). Verzocht om meer concreet te zijn, haalt u een voorval aan waarbij uw zoon door een epilepsie aanval gewond raakte aan zijn voorhoofd (CGVS 2, p. 12). U stelt dat hij ziek werd voor een café en dat een groep jongeren buiten kwam en hulp aanbood en jullie naar het ziekenhuis bracht. U zegt dat de mensen u zeiden dat u geholpen werd door die maffiagroep (CGVS 2, p. 12). Gepeild naar wat u wilt aantonen met dit voorbeeld, stelt u uiteindelijk dat uw wilt aantonen dat u wel weet wie de maffialeden zijn (CGVS 2, p. 12). Met dit voorbeeld slaagt u er geenszins in om aan te tonen hoe de maffia in uw geval de werking van de politie kan beïnvloeden ten nadele van u. Bovendien kan wat de maffia betreft ook nog worden opgemerkt dat u aanhaalt dat ze altijd problemen hebben met de politie, vervolgd worden en in de gevangenis gezeten hebben (CGVS 2, p. 13). Hieruit blijkt dus dat de autoriteiten wel degelijk optreden tegen de maffia.

Betreffende in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat, in tegenstelling tot uw bewering dat er niemand naar u zou luisteren en u nergens terecht kunt omdat iedereen corrupt is (CGVS 2, p. 14), in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Inzake de medische problemen van A. (...) die door u en A. (...) ingeroepen worden (vragenlijst DVZ A. (...) d.d. 12 oktober 2018, pp. 1, 2) dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze problemen, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat A. (...) toegang had tot gezondheidszorg in Albanië (CGVS 2, p. 15, 16). Zo geeft u aan dat A. (...) zeven was toen de diagnose epilepsie gesteld werd in het ziekenhuis van Durrës (CGVS 2, p. 16). U vermeldt doorheen de persoonlijke onderhouden op het CGVS verschillende bezoeken van A. (...) aan verschillende ziekenhuizen in Albanië, waarbij hij ook geholpen werd en medicatie kreeg (CGVS 1, p. 8, 9, 13, 14, 15; CGVS 2, p. 6, 7, 9, 10, 12). Dat u de medicatie voor A. (...) niet altijd kon betalen (CGVS 2, p. 16, 19) doet geen afbreuk aan de vaststelling dat A. (...) toegang had tot gezondheidszorg in Albanië. Deze reden is bovendien louter van socio-economische aard en ressorteert bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jullie een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Betreffende uw verklaringen dat de dokters smeergeld vroegen (CGVS 2, p. 16, 17) dient opgemerkt te worden dat, ofschoon corruptie in de gezondheidszorg een laakbare praktijk is en ook de Albanese gezondheidszorg treft, uit uw verklaringen nergens blijkt dat deze ingegeven zou zijn door redenen uit de Vluchtelingenconventie noch dat de situatie waarmee u in Albanië geconfronteerd werd

geleid zou hebben tot het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gevraagd of u de beweerde corruptie van de dokters ooit aangekaart heeft, zegt u dat u riep in het ziekenhuis en dat u er nergens kan klagen (CGVS 2, p. 17). Gevraagd of u de beweerde corruptie van de dokters ooit aangeklaagd heeft in het ziekenhuis of bij de politie, stelt u wederom dat u er nergens kan klagen (CGVS 2, p. 17). Dit kan niet weerhouden worden als reden waarom u de beweerde corruptie niet aan de kaak stelde.

Uw advocate haalt aan dat, bij terugkeer naar Albanië, de vrees bestaat dat A. (...) geplaatst zal worden in een psychiatrische instelling (CGVS 2, p. 19). Wat dit laatste betreft dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw schoonbroer u vijf dagen na de dood van uw man, die overleed op 24 juni 2016, opdroeg om A. (...) naar een psychiatrische instelling te brengen (CGVS 1, p. 14). Vervolgens ging u naar het ziekenhuis in Tirana, waar u om hulp riep en een dokter u uiteindelijk zei dat uw zoon niet in een staat verkeerde waarin hij in een instelling geplaatst moest worden maar dat hij gewoon aan epilepsie leed (CGVS 1, p. 15). Daarna verbleven u en uw zoon nog tot het moment van uw vertrek uit Albanië in jullie woning (CGVS 1, p. 7).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u voor de beoordeling van de medische elementen van uw zoon een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u en A. (...) ingeroepen economische motieven (vragenlijst A. (...) d.d. 12 oktober 2018, p. 1, 2; vragenlijst S. (...) d.d. 12 oktober 2018, p. 1; CGVS 2, p. 18) zijn dan weer louter van socio-economische aard en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Overigens kan ook opgemerkt worden dat u over een huis beschikt (CGVS 1, p. 6, 7) en dat A. (...) een invaliditeitsuitkering kreeg (CGVS 1, p. 9, 10). U gaf ook aan dat u af en toe als poetsvrouw werkte en op die manier wat geld verdiende (CGSV 1, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt ook dat u in het verleden gesteund werd door uw broer (CGVS 1, p. 10).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u geen feiten of elementen aangehaald heeft waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u en uw zoon voorgelegde documenten slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te beïnvloeden. Jullie identiteitskaarten, paspoorten, het familiecertificaat en het doods-certificaat ondersteunen jullie verklaringen over jullie identiteit, maar hebben verder geen betrekking op jullie beweerde problemen. De stapel medische documenten van A. (...) ondersteunen jullie verklaringen over de medische toestand van A. (...) maar hebben geen betrekking op het beweerde gebrek aan bescherming door de Albanese autoriteiten inzake jullie aangehaalde problemen noch ondersteunen deze documenten uw bewering dat er in Albanië onvoldoende medische verzorging is voor A. (...).

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw zoon A. D. (...) (O.V. (...)) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit uw administratief dossier blijkt dat u een Albanees staatsburger bent en afkomstig bent uit Shiak in Durrës. U verliet Albanië op 30 september 2018 samen met uw moeder D. S. (...) (O.V. (...)). Jullie dienden een verzoek om internationale bescherming in op 12 oktober 2018. U werd diezelfde dag nog gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken. U werd op 8 november 2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal over uw concrete asielmotieven. Aan deze oproeping werd evenwel geen gevolg gegeven. Ter rechtvaardiging van uw afwezigheid ontving het CGVS een medisch attest dat aantoonde dat u toen opgenomen was in het Erasmusziekenhuis. Een tweede uitnodiging werd u gestuurd op 5 december 2018: u werd opgeroepen op een persoonlijk onderhoud op 3 januari 2019 waarin u werd opgedragen om, indien u niet aanwezig kon zijn op uw onderhoud, schriftelijk de redenen mee te delen waarom u niet naar Albanië terug kunt keren. Dit persoonlijk onderhoud werd geannuleerd op 2 januari 2019 naar aanleiding van een schrijven van uw

advocate van 29 december 2018 waarin zij naar voren schuift dat er sprake is van een agressieve houding van u jegens uw moeder, het thema van uw epilepsie aansnijdt, en gewag maakt van een probleem van achterlijkheid dat prima facie aanwezig is. Uw advocate voegde er nog aan toe dat er geen noemenswaardig gesprek met u kan worden gevoerd en dat u volgens haar geen relaas kunt afleggen. Uw advocate haalt ook aan dat zij, gelet op de vijandigheid tussen u en uw moeder, niet akkoord kan gaan dat u zich bij het relaas van uw moeder zou aansluiten. Tot slot voegt uw advocate toe een eventueel onderhoud te laten doorgaan in een lokaal waar een veiligheidsdienst snel kan tussenkomen. Bij dit schrijven werden enkele medische documenten toegevoegd. Naar aanleiding van dit schrijven werd het persoonlijk onderhoud dat voorzien was geannuleerd en werd u op 15 januari 2019 aangetekend een vraag tot inlichtingen verstuurd met de vraag de redenen waarom u niet terug kunt naar Albanië gedetailleerd uiteen te zetten en ook mede te delen of u ooit problemen heeft gehad met medeburgers en zoja welke. Op 31 januari 2019 ontving het CGVS een schrijven van uw advocate waarin zij aangeeft dat u niet in staat bent om te schrijven wat u niet kan zeggen en waarin ze stelt dat u amper in staat bent om een zin te formuleren. Hierbij verwijst ze ook naar haar eerdere schrijven. Er werd eveneens een doktersattest bijgevoegd dat aantoonde dat u gehospitaliseerd bent.

Omdat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat u niet persoonlijk kunt gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop u geen invloed heeft en u reeds tweemaal uitgenodigd werd uw motieven per aangetekend schrijven gedetailleerd door te geven, wordt beslist af te zien van verdere oproepingen tot een persoonlijk onderhoud. Er werden dan ook redelijke inspanningen getroffen om u de kans te geven nadere informatie te verstrekken aangaande uw asielmotieven. Bijgevolg baseert het Commissariaat-generaal zich op uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en de verklaringen van uw moeder gezien u bij de DVZ verklaarde zich aan te sluiten bij haar verklaringen. Uit uw administratieve dossier blijkt dat u steeds ziek was in Albanië. Omdat u er verzorging nodig hebt, wilt niemand naar u omkijken. In Albanië krijg u van niemand hulp of een cent. U kwam naar België omwille van uw gezondheid en om economische redenen. U haalt aan geen problemen te hebben gehad met medeburgers. De autoriteiten vragen dan weer uw stem, maar u geeft die niet omdat ze nooit hulp aanbiedt.

In het kader van jullie verzoek om internationale bescherming leggen u en uw moeder de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (origineel), uw paspoort (origineel), de identiteitskaart van uw moeder (origineel), het paspoort van uw moeder (origineel), een familiecertificaat (kopie), het doodscertificaat van uw vader (kopie), een stapel medische documenten van u (kopies) waaronder: voorschriften, documenten inzake medische afspraken, een document inzake technische neurologische onderzoeken, een attest inzake uw hospitalisatie en documenten over uw medicatie. Uw advocate stuurde op 29 december 2018 een brief waarin ze stelt dat u niet in staat bent eigen verklaringen af te leggen. Ook stuurde uw advocate op 30 januari 2019 een antwoord op de vraag om inlichtingen van het CGVS van 15 januari 2019 waarin werd gevraagd aan u wat u vreest bij terugkeer naar Albanië.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u ziek bent (vragenlijst DVZ A. (...) d.d. 12 oktober 2018) en dat u aan epilepsie lijdt (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ A. (...) dd. 12 oktober 2018). U legt medische documenten voor die dit ondersteunen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. U werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 8 november 2018. U was hierbij niet aanwezig omdat u gehospitaliseerd was in het Erasmusziekenhuis sinds 15 oktober 2018. U werd opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 3 januari 2019, met de melding dat u, indien u niet aanwezig kon zijn, u uw motieven schriftelijk kon mededelen. Dit persoonlijk onderhoud werd geannuleerd op 2 januari 2019 naar aanleiding van een schrijven van uw advocate van 29 december 2018 waarin zij naar voren schuift dat er sprake is van een agressieve houding van u jegens uw moeder, het thema van uw epilepsie aansnijdt, en gewag maakt van een probleem van achterlijkheid dat prima facie aanwezig is. Bij dit schrijven werden enkele medische documenten toegevoegd. Het hospitalisatierapport maakt in de heteroanamnese die opgesteld werd met uw moeder gewag van gedragsproblemen en een agressieve houding naar uw moeder toe. Dit rapport ondersteunt ook dat u epilepsie heeft. De bijgevoegde medische documenten bevatten echter geen aanwijzingen betreffende uw intellectuele capaciteiten. Evenmin werden deze op een later moment neergelegd. Op 15 januari 2019 stuurde het CGVS u een vraag om inlichtingen waarin gevraagd werd om de redenen waarom u niet meer terug kunt naar Albanië uiteen te zetten en waarin gepeild werd naar de problemen die u al dan niet had met medeburgers. Op 31 januari 2019 ontving het CGVS een schrijven van uw advocate waarin zij aangeeft dat u niet in staat bent om te schrijven wat u niet kan zeggen en waarin ze stelt dat u amper in staat

bent om een zin te formuleren. Hierbij verwijst ze ook naar haar eerdere schrijven. Zoals eerder aangestipt werd er geen begin van bewijs voorgelegd betreffende uw beweerde beperkte intellectuele capaciteiten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel uw advocate in haar schrijven van 29 december 2018 aangaf dat ze niet akkoord kon gaan dat uw relaas bij dat van uw moeder zou aansluiten gelet op de schrijnende vijandigheid en de mogelijk strijdige belangen, dient er vastgesteld te worden dat de versies van u en uw moeder bij de DVZ zeer gelijklopend waren en dat er geen strijdige belangen naar voren kwamen. Ook staft uw advocaat niet waar het gegeven van strijdige belangen op steunt. Bovendien ondertekende u bij de DVZ ook een verklaring dat u zich aansluit bij de verklaringen van uw moeder, hoewel u ook zelf verklaringen wenste af te leggen. Bij de DVZ haalde u uw gezondheidsproblemen en economische problemen aan (vragenlijst DVZ A. (...) d.d. 12 oktober 2018), wat uw moeder eveneens aanhaalde. Ook bij de vraag om inlichtingen werden geen concrete strijdige belangen aangeduid waarop de advocaat zich baseerde en werd er evenmin duidelijk aangehaald waarop de vijandigheid gebaseerd is.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming samenhangt met de motieven die door uw moeder D. S. (...) (O.V. (...)) ter zake werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep). U vreest dat u het bij terugkeer naar Albanië opnieuw aan de stok zal krijgen met uw schoonfamilie, die A. (...) en u reeds met de dood bedreigden (CGVS 1, p. 15) en jullie huis willen innemen (CGVS 1, p. 3, 13). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de door u aangehaalde problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie heeft u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald waaruit kan blijken dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een terugkeer naar Albanië in het geval van eventuele toekomstige problemen met uw schoonfamilie zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige nationale autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (vragenlijst d.d. 17 oktober 2018, p. 2), en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u of uw zoon sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gevraagd naar indicaties dat de autoriteiten u en uw zoon niet zouden helpen als jullie in de toekomst problemen zouden hebben met uw schoonfamilie, stelt u dat er sprake is van corruptie (CGSV 2, p. 13). U brengt ook ter sprake dat uw schoonfamilie connecties heeft met de maffia (CGVS 2, p. 11, 12). Dat u en uw zoon om deze redenen geen bescherming zouden kunnen genieten, wordt echter tegengesproken door de feiten waaruit blijkt dat de politie reeds meermaals optrad in jullie belang. Zo stelt u dat de politie tien à twintig keer tussenkwam bij ruzies tussen uw man en A'. (...), uw schoonbroer (CGVS 2, p. 6). Ook toen er, ongevraagd, een opening gemaakt werd in uw huis door uw schoonfamilie, kwam de politie tussen (CGVS 2, p. 6). U stelt dat u een klacht indiende (CGVS 2, p. 7). Volgens u kwam de politie ter plaatse, blokkeerde ze de opening en droeg ze A'. (...) op om opnieuw een muur te plaatsen (CGVS 2, p. 6, 7). Toen A'. (...) een deur plaatste in plaats van een muur, diende u opnieuw een klacht in. De politie kwam opnieuw ter plaatse en A'. (...) werd ondervraagd (CGVS 2, p. 7, 8). U geeft aan dat er hierna door de politie geen stappen meer ondernomen werden (CGVS 2, p. 8). Louter uit het feit dat A'. (...) niet vervolgd werd kan echter niet besloten worden tot onwil van de autoriteiten. U geeft overigens zelf aan dat u verder geen andere stappen ondernomen heeft om die deur in uw huis weg te doen (CGVS 2, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt evenzeer dat de politie ter plaatse kwam toen er een diefstal gebeurde in de periode dat de deur geplaatst werd en er ijzeren staven en werkmateriaal gestolen werd (CGVS 2, p. 8). Louter het feit dat de politie geen verder onderzoek instelde, kan wederom niet gelijkgesteld worden met onwil van de politie. Bovendien stelt u dat de politie nog een tweetal keer tussenkwam toen A. (...) beledigd werd door uw schoonfamilie omwille van zijn ziekte (CGVS 2, p. 9). Volledigheidshalve dient ook nog opgemerkt te worden dat u aanhaalde dat u de politie enkele keren contacteerde maar dat ze niet kwamen (CGVS 2, p. 10). Meermaals gevraagd naar voorbeelden hiervan, verwijst u telkens naar situaties waarbij de politie uiteindelijk wel tussenkwam of waarbij blijkt dat u de politie zelf niet contacteerde. Zo haalt u een incident aan waarbij uw zoon geslagen werd door uw schoonbroer, maar geeft u uiteindelijk toe dat u uit schrik de politie niet contacteerde (CGVS 2, p. 10). Ook haalt u het wegliepgedrag van uw zoon aan, maar stelt u uiteindelijk dat de politie toch mee naar hem zocht (CGVS 2, p. 11). Ook bij een incident met uw schoonvader dat u aanhaalt, stelt u dat de politie uiteindelijk tussenkwam nadat u hen belde (CGVS 2, p. 11). Er kan dan

ook geconcludeerd worden dat uw stelling dat de politie niet tussenkwam slechts een blote bewering is die niet door de feiten gestaafd wordt.

U haalt ook corruptie aan als reden waarom de politie u in de toekomst niet zal kunnen beschermen (CGVS 2, p. 13). In dit verband stipte u onder meer aan dat uw echtgenoot, toen hij nog leefde, eens ziek werd vastgehouden terwijl uw schoonbroer mocht beschikken. Ook zou uw schoonbroer zelf gezegd hebben dat hij de politie omkocht (CGVS 2, p. 13-14). U heeft echter geen poging ondernomen om dit wangedrag van één of meerdere individuele agenten aan te klagen, nochtans blijkt dit, zoals uit de hieronder geciteerde informatie blijkt, mogelijk te zijn (CGVS 2, p. 14). Dat niemand naar u zou luisteren en dat u in Albanië nergens terecht kunt omdat ze allemaal corrupt zijn, kan dan ook niet weerhouden worden als geldige reden waarom u deze beweerde corruptie niet aangekaart heeft (CGVS 2, p. 14). Dat uw schoonfamilie zegt dat jullie de hulp van de politie niet mogen invoeren en jullie bedreigden (CGVS 2, p. 8, 20), is geen afdoende reden om de politie niet te contacteren. Als de autoriteiten niet op de hoogte gesteld worden van bepaalde feiten, kunnen ze er vanzelfsprekend niet tegen optreden.

Gevraagd naar indicaties dat de bescherming van u en uw zoon door de politie beïnvloed kan worden door de maffia, zegt u dat als de sterkste van Shiak iets zegt, niemand hem durft tegenspreken (CGVS 2, p. 12). Verzocht om meer concreet te zijn, haalt u een voorval aan waarbij uw zoon door een epilepsie aanval gewond raakte aan zijn voorhoofd (CGVS 2, p. 12). U stelt dat hij ziek werd voor een café en dat een groep jongeren buiten kwam en hulp aanbood en jullie naar het ziekenhuis bracht. U zegt dat de mensen u zeiden dat u geholpen werd door die maffiagroep (CGVS 2, p. 12). Gepeild naar wat u wilt aantonen met dit voorbeeld, stelt u uiteindelijk dat uw wilt aantonen dat u wel weet wie de maffialeden zijn (CGVS 2, p. 12). Met dit voorbeeld slaagt u er geenszins in om aan te tonen hoe de maffia in uw geval de werking van de politie kan beïnvloeden ten nadele van u. Bovendien kan wat de maffia betreft ook nog worden opgemerkt dat u aanhaalt dat ze altijd problemen hebben met de politie, vervolgd worden en in de gevangenis gezeten hebben (CGVS 2, p. 13). Hieruit blijkt dus dat de autoriteiten wel degelijk optreden tegen de maffia.

Betreffende in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat, in tegenstelling tot uw bewering dat er niemand naar u zou luisteren en u nergens terecht kunt omdat iedereen corrupt is (CGVS 2, p. 14), in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het

verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Inzake de medische problemen van A. (...) die door u en A. (...) ingeroepen worden (vragenlijst DVZ A. (...) d.d. 12 oktober 2018, pp. 1, 2) dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze problemen, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat A. (...) toegang had tot gezondheidszorg in Albanië (CGVS 2, p. 15, 16). Zo geeft u aan dat A. (...) zeven was toen de diagnose epilepsie gesteld werd in het ziekenhuis van Durrës (CGVS 2, p. 16). U vermeldt doorheen de persoonlijke onderhouden op het CGVS verschillende bezoeken van A. (...) aan verschillende ziekenhuizen in Albanië, waarbij hij ook geholpen werd en medicatie kreeg (CGVS 1, p. 8, 9, 13, 14, 15; CGVS 2, p. 6, 7, 9, 10, 12). Dat u de medicatie voor A. (...) niet altijd kon betalen (CGVS 2, p. 16, 19) doet geen afbreuk aan de vaststelling dat A. (...) toegang had tot gezondheidszorg in Albanië. Deze reden is bovendien louter van socio-economische aard en ressorteert bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jullie een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Betreffende uw verklaringen dat de dokters smeergeld vroegen (CGVS 2, p. 16, 17) dient opgemerkt te worden dat, ofschoon corruptie in de gezondheidszorg een laakbare praktijk is en ook de Albanese gezondheidszorg treft, uit uw verklaringen nergens blijkt dat deze ingegeven zou zijn door redenen uit de Vluchtelingenconventie noch dat de situatie waarmee u in Albanië geconfronteerd werd geleid zou hebben tot het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gevraagd of u de beweerde corruptie van de dokters ooit aangekaart heeft, zegt u dat u riep in het ziekenhuis en dat u er nergens kan klagen (CGVS 2, p. 17). Gevraagd of u de beweerde corruptie van de dokters ooit aangeklaagd heeft in het ziekenhuis of bij de politie, stelt u wederom dat u er nergens kan klagen (CGVS 2, p. 17). Dit kan niet weerhouden worden als reden waarom u de beweerde corruptie niet aan de kaak stelde.

Uw advocate haalt aan dat, bij terugkeer naar Albanië, de vrees bestaat dat A. (...) geplaatst zal worden in een psychiatrische instelling (CGVS 2, p. 19). Wat dit laatste betreft dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw schoonbroer u vijf dagen na de dood van uw man, die overleed op 24 juni 2016, opdroeg om A. (...) naar een psychiatrische instelling te brengen (CGVS 1, p. 14). Vervolgens ging u naar het ziekenhuis in Tirana, waar u om hulp riep en een dokter u uiteindelijk zei dat uw zoon niet in een staat verkeerde waarin hij in een instelling geplaatst moest worden maar dat hij gewoon aan epilepsie leed (CGVS 1, p. 15). Daarna verbleven u en uw zoon nog tot het moment van uw vertrek uit Albanië in jullie woning (CGVS 1, p. 7).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u voor de beoordeling van de medische elementen van uw zoon een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u en A. (...) ingeroepen economische motieven (vragenlijst A. (...) d.d. 12 oktober 2018, p. 1, 2; vragenlijst S. (...) d.d. 12 oktober 2018, p. 1; CGVS 2, p. 18) zijn dan weer louter van socio-economische aard en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Overigens kan ook opgemerkt worden dat u over een huis beschikt (CGVS 1, p. 6, 7) en dat A. (...) een invaliditeitsuitkering kreeg (CGVS 1, p. 9, 10). U gaf ook aan dat u af en toe als poetsvrouw werkte en op die manier wat geld verdiende (CGSV 1, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt ook dat u in het verleden gesteund werd door uw broer (CGVS 1, p. 10).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u geen feiten of elementen aangehaald heeft waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u en uw zoon voorgelegde documenten slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te beïnvloeden. Jullie identiteitskaarten, paspoorten, het familiecertificaat en het doods-certificaat ondersteunen jullie verklaringen over jullie identiteit, maar hebben verder geen betrekking op jullie

beweerde problemen. De stapel medische documenten van A. (...) ondersteunen jullie verklaringen over de medische toestand van A. (...), maar hebben geen betrekking op het beweerde gebrek aan bescherming door de Albanese autoriteiten inzake jullie aangehaalde problemen noch ondersteunen deze documenten uw bewering dat er in Albanië onvoldoende medische verzorging is voor A. (...)."
Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel halen verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van "art. 2 par. 2 en 3" van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van "het beginsel van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3.1. Verzoekende partijen benadrukken dat tweede verzoekende partij niet in staat is om een interview af te leggen en dat het in deze omstandigheden niet mogelijk is om een relaas al dan niet geloofwaardig te achten. Er kan geenszins gesteld worden dat de rechten van tweede verzoekende partij werden gerespecteerd louter omdat haar het alternatief geboden werd haar verklaringen schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal. Er is immers geen enkele zekerheid of tweede verzoekende partij de nodige bekwaamheid heeft om zich uit te spreken. Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen verzoekende partijen inzake de medische toestand van tweede verzoekende partij twee medische attesten, respectievelijk van 17 januari 2019 en van 26 maart 2019 (bijlagen 4 en 5).

2.2.3.2. De Raad bemerkt evenwel dat, daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen dat tweede verzoekende partij niet bekwaam is om verklaringen af te leggen en gewag maken van beperkte intellectuele capaciteiten in diens hoofde, verwerende partij in de beslissing genomen ten aanzien van

tweede verzoekende partij opmerkt dat geen enkel begin van bewijs werd bijgebracht ter staving van de beweerdte beperkte intellectuele capaciteiten in hoofde van tweede verzoekende partij. Tot op heden laten verzoekende partijen na dergelijk bewijs bij te brengen nu zulks evenmin blijkt uit de door hen bij het verzoekschrift toegevoegde medische attesten (bijlagen 4 en 5 van het verzoekschrift).

Verder bemerkt de Raad dat in de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij aangaande het schrijven van 29 december 2018 van haar advocate, waarin haar advocate aangaf dat ze niet akkoord kon gaan dat het relaas van tweede verzoekende partij bij dat van haar moeder zou aansluiten gelet op de schrijnende vijandigheid en de mogelijk strijdige belangen, terecht volgende pertinente vaststellingen worden gedaan: *“Hoewel uw advocate in haar schrijven van 29 december 2018 aangaf dat ze niet akkoord kon gaan dat uw relaas bij dat van uw moeder zou aansluiten gelet op de schrijnende vijandigheid en de mogelijk strijdige belangen, dient er vastgesteld te worden dat de versies van u en uw moeder bij de DVZ zeer gelijklopend waren en dat er geen strijdige belangen naar voren kwamen. Ook staat uw advocaat niet waar het gegeven van strijdige belangen op steunt. Bovendien ondertekende u bij de DVZ ook een verklaring dat u zich aansluit bij de verklaringen van uw moeder, hoewel u ook zelf verklaringen wenste af te leggen. Bij de DVZ haalde u uw gezondheidsproblemen en economische problemen aan (vragenlijst DVZ A. (...) d.d. 12 oktober 2018), wat uw moeder eveneens aanhaalde. Ook bij de vraag om inlichtingen werden geen concrete strijdige belangen aangeduid waarop de advocaat zich baseerde en werd er evenmin duidelijk aangehaald waarop de vijandigheid gebaseerd is.”* De Raad is dan ook van oordeel dat verwerende partij terecht tot de conclusie komt dat het verzoek om internationale bescherming van tweede verzoekende partij samenhangt met de motieven die door haar moeder (eerste verzoekende partij) werden uiteengezet en dat verwerende partij voor wat betreft het verzoek om internationale bescherming van tweede verzoekende partij kon verwijzen naar de vaststellingen die werden gedaan in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar moeder.

2.2.4. Daar waar verzoekende partijen opmerken dat de bestreden beslissingen gebaseerd zijn op *“eigen bevindingen en conclusies van het CGVS”* waarmee zij niet werden geconfronteerd en menen dat artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd geschonden, bemerkt de Raad vooreerst dat artikel 17, § 2 van voormeld koninklijk besluit als volgt luidt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.”* De Raad wijst erop dat de toelichting bij het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de ambtenaar de verzoeker om internationale bescherming enkel moet confronteren met de tegenstrijdigheden en/of het gegeven dat er relevante elementen ontbreken wanneer hij dit tijdens het gehoor zelf vaststelt. In de toelichting wordt bovendien tevens gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd (Verslag aan de Koning, B.S. 11 juli 2018, p. 55418-55419).

Wat betreft de bemerking dat zij niet werden geconfronteerd met de *“eigen bevindingen en conclusies van het CGVS”*, wijst de Raad erop dat er voor de commissaris-generaal geen enkele verplichting bestaat tot het houden van een tegensprekelijk debat en dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekende partijen vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij zijn beslissingen neemt (RvS 20 oktober 2003, nr. X; RvS 14 juni 2006, nr. X).

2.2.5.1. Verzoekende partijen benadrukken verder dat zij *“slachtoffer werden van huiselijk geweld en dat zij respectievelijk tot gevoelige, kwetsbare sociale groepen behoren, namelijk de groep van de vrouwen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld en (de) groep van de gehandicapten die omwille van hun handicap slachtoffer zijn van huiselijk geweld, met als achtergrond dat de autoriteiten corrupt zijn en in link met de mafia, zodat zij geen daadwerkelijke bescherming kunnen bieden aan deze groepen”*. Zij wijzen erop dat zij herhaaldelijk klachten hebben neergelegd, doch nooit daadwerkelijke bescherming hebben gekregen. Ten slotte verwijzen verzoekende partijen nog naar het *“Commission staff working document. Albania 2016 report.”* van de Europese Commissie, waaruit moet blijken dat de bescherming in Albanië voor wat betreft huiselijk geweld ontoereikend is. Verzoekende partijen merken dat uit het rapport blijkt dat Albanië tal van noodzakelijk geachte hervormingen niet voltooid had.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel vooreerst dat nergens uit blijkt dat de problemen die verzoekende partijen gekend hebben met hun schoonfamilie zouden zijn ingegeven door één van de vijf gronden van het Vluchtelingenverdrag. De door verzoekende partijen gekende problemen met hun schoonfamilie

betreffen immers louter een eigendoms kwestie waarbij hun schoonfamilie meent recht te hebben op het huis dat zij bewoonden. Het is dan ook duidelijk dat de aangehaalde problemen met hun schoonfamilie van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep).

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partijen met bovenstaande bemerkingen evenmin de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partijen wat betreft de door hen aangehaalde problemen met hun schoonfamilie geen overtuigende feiten of elementen aangehaald hebben waaruit kan blijken dat zij voor deze problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een terugkeer naar Albanië in het geval van eventuele toekomstige problemen met hun schoonfamilie zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige nationale autoriteiten, met wie zij nooit problemen hebben gekend, in een ander daglicht stellen.

Waar verzoekende partijen opmerken dat zij herhaaldelijk klachten hebben neergelegd, doch nooit daadwerkelijk bescherming hebben gekregen, gaan zij voorbij aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen dat de politie wel degelijk reeds meermaals optrad in hun belang en dat zij voorts de beweerde onwil van de politie om tussen te komen niet hard konden maken. Verzoekende partijen ondernemen geen enkele poging om desbetreffende vaststellingen met concrete argumenten te weerleggen.

Waar verzoekende partijen opnieuw verwijzen naar corruptie en de banden van haar schoonfamilie met de maffia als reden waarom de politie hen in de toekomst niet zal kunnen beschermen, bemerkt de Raad dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze gemotiveerd wordt dat verzoekende partijen niet kunnen overtuigen dat zij omwille van deze redenen niet kunnen rekenen op de bescherming door de politie. Het louter herhalen van diezelfde verklaringen volstaat allerminst om desbetreffende motivering in een ander te weerleggen. Integendeel, het komt aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij in gebreke blijven.

De Raad wijst er verder op dat verwerende partij betreffende de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden, zich hiervoor baserend op de recente “COI Focus. Albanië. Algemene situatie” van 27 juni 2018 (administratief dossier S. D., stuk 23, map landeninformatie, deel 1; administratief dossier A. D., stuk 14, map landeninformatie, deel 1), nog het volgende motiveert: *“Betreffende in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat, in tegenstelling tot uw bewering dat er niemand naar u zou luisteren en u nergens terecht kunt omdat iedereen corrupt is (CGVS 2, p. 14), in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u*

de enige overgebleven uitweg was.” De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich dienaangaande beperken tot het verwijzen naar een rapport uit 2016, zonder evenwel recente en concrete informatie bij te brengen waaruit blijkt dat zij voor hun problematiek – een eigendomskwestie met hun schoonfamilie – niet kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten en dat het besluit dat verwerende partij trekt uit de beschikbare recente informatie over de beschermingsmogelijkheden in Albanië, namelijk dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, voor wat hen persoonlijk betreft niet van toepassing zou zijn. De Raad wijst er volledigheidshalve nog op dat, in zoverre al aangenomen kan worden dat de door verzoekende partijen aangehaalde problemen beschouwd kunnen worden als een probleem van huiselijk geweld, uit de aan het administratief dossier toegevoegde “COI Focus. Albanië. Algemene situatie” van 27 juni 2018 blijkt dat huiselijk geweld weliswaar een acuut sociaal probleem blijft, doch dat de Albanese overheid ook wat deze problematiek betreft inspanningen levert om bescherming te bieden en huiselijk geweld te bestrijden (“COI Focus. Albanië. Algemene situatie” van 27 juni 2018, p. 32-33).

2.2.6. Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 4 van voormelde richtlijn 2004/83/EG (nu richtlijn 2011/95/EU), dat bij wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer 2016-2017*, nr. 2548/001, p. 29-49), stelt de Raad vast dat verzoekende partijen, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantonen dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld.

2.2.7. Waar verzoekende partijen menen dat de weigeringsbeslissingen geen motivering bevatten met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen aanspraak kunnen maken op de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, aangezien hun problemen geen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag, noch op de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet, aangezien verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de door hen aangehaalde problemen niet zouden kunnen rekenen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. Verder wijst de Raad erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier A. D., stukken 13 en 14; administratief dossier S. D., stukken 22 en 23). Eerste verzoekende partij kreeg de kans om haar redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 22 november 2018 en 3 januari 2019, dit met de hulp van een tolk Albanees en, voor wat betreft haar tweede persoonlijk onderhoud, bijgestaan door haar advocaat. Tweede verzoekende partij, die omwille van medische redenen niet kon worden gehoord, kreeg de kans om haar redenen van haar verzoek om internationale bescherming schriftelijk uiteen te zetten na een vraag om inlichtingen van het

Commissariaat-generaal. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT